

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Degenerarea morală.

I.

Dacă este adevărat aceea ce spune psalmistul David, că numai nebunul poate să spună în inima sa că nu este Dumnezeu, atunci adevărat e și aceea, că nu cu mult mai înțelept e cel ce așteaptă, ca necredinciosii să fie convertiți pe calea dovedirii logice. Inșirarea de dovezi pe terenul religiozii și al credinței e o chestie nemulțămitoare și foarte dubioasă. E tot atâta, ca și când am vorbi unui orb despre miraculoasa frumsețe a madonei lui Rafael, ori apoi unui surd despre încântătoarele melodii ale lui Rossini și Mozart. Poate că și orbul și surdul vor da crezământ spuselor noastre și vor fi de acord, că într-o adevăr, așa e, cum spunem noi, dar în internul lor nu vor simți impresiile pe cari noi le-am simțit, prin inima lor nu vor trece valurile de plăcere cari au avut darul de a ne mișca și a ne sguđu pe noi.

Tot așa stăm și cu adevărurile credinței. În fața mulțimei de necredincioși putem să pășim cu un șir cât de lung de dovezi splendide și nerăsturnabile cu privire la adevărurile religiozii, — mulțimea totuși nu va fi adusă la credință. Vor recunoaște poate unii, că credința e dictată de rațiune, dar ca și ei să creadă, nu vor putea, pentru că le lipsește puterea sufletească.

A recunoaște, că credința e ceva rațional, și apoi a crede, a ține la credință, sunt două lucruri cu totul deosebite. Între aceea ce formează obiect de judecată pentru minte și influențează asupra gândirii, și aceea ce aparține inimei și influențează asupra voinței, — există un abis mare. Putem să stăm în consonanță cu una, și să nu ne supunem celeilalte. Pentru că să avem credință desăvârșită trebuie să credem, nu numai cu mintea, ci cum spune evangelistul

Mateiu: „din toată inima și din tot sufletul”. (22, 37).

Filosoful *Fichte* zice: „Sistemul nostru de cugetare e de multe ori numai istoria inimei noastre”. Ceea ce înseamnă, că oamenii nu voesc ceea ce gândesc, ci gândesc ceea ce voesc. De aceea e și credința ori necredința noastră numai o reogindare a dispoziției noastre sufletești.

Așa a explicat și Iisus Cristos contrariilor săi, cărturarilor și fariseilor, baza necredinței lor în divinitatea misiunii sale. Le-a vorbit astfel: „Voi sunteți de jos, eu sunt de sus venit. Voi sunteți din lumea aceasta, eu nu sunt din lumea aceasta. Cine e dela Dumnezeu, ascultă cuvântul lui Dumnezeu. Voi nu-l ascultați, pentru că voi nu sunteți dela Dumnezeu.” (Ioan, 8, 23 și 47).

Creștinismul e soție plăcută, despre mântuirea lumii întregi, pentru că, cum spune apostolul, întreaga lume e stricată. Calea de salvare din gura acestui rău general din lume ne-a arătat-o Iisus Cristos, în învățăturile sale și în modul său de viață. Și cel ce a suferit în urma răului acestuia, cel ce nu a fost mulțămît cu valorile dominante ale vieții trecătoare, cel ce s'a năzuit, ca adevărurile dumnezeiești să le vadă încorporate pe acest pământ: a ascultat de Cristos și a urmat cuvintelor sale. Iar pentru ceice s'au simțit bine în lumea aceasta, sau cel puțin credeau, că cu mijloacele existente pot să-și amelioreze viitorul, a rămas lucru necunoscut și ascuns în întunec înșămăntarea creștinismului. Pentru astfel de oameni cuvintele lui Cristos au fost vorbe mute, fiindcă ei nu vedeau răul, pentru a căruia delăturare din lume a venit Cristos în lume. Și nu l-au văzut și nu-l văd, fiindcă sunt încunjuțați de răul acesta, nu pot să se emancipeze, să se ridice deasupra lui, să-și desfacă legăturile de cătră el.

Milioane de oameni sunt pre-

cupați în măsură atât de mare de grijile acordate buneistării materiale, încât nu mai au vreme să-și bată capul și cu aceea, că în activitatea lor de cari motive ar trebui să fie conduși, că motivele acestea sunt oare pentru lume motive înalte ori inferioare, și că peste tot, ei înșiși ce sunt, ce poziție ocupă în viața civilă, socială și religioasă, iar poziția aceasta a lor corăspunde barem cât de cât pretensiunilor scoase din ideea personalității omenești??

Astfel de oameni perd de regulă simțul și gustul bun pentru chestiile de ordine mai înaltă, și țin că a te ocupa cu ele e lucru de nimica, lucru, care nu e pentru omul de afaceri.

Alții iarăși, materialicește bine situați, și cu desăvârșire scutiți de orice griji de afaceri, sunt răpiți de dorul de a-și petrece, de a gusta bucuriile vieții externe. A aduce jertfă pentru binele public este pentru ei o nebunie de care sunt stăpâniți numai visătorii fantastici, și cerințele mai înalte ale moralei e numai o răstrângere de prisos a libertății lor de acțiune. „Viața ne suride, — zic ei, — ne ademenește, ne acordă plăceri și fericire. La ce deci atâta frământare cu tot felul de chestii referitoare la scopurile și misiunea vieții? Sănătate este, mijloace încă sunt în abundență, deci: trăiește omule, și lasă și pe alții să trăiască!”

De sine înțeles, că oameni cu astfel de vederi despre lume și viața omenească, nu au în inima lor nimic ce-i mână spre creștinism, spre glasul, care abate omenimea dela egoismul naturii dure, animalice, spre încorporarea în sine și în deaproapele a iubirii și a adevărului dumnezeiesc. Ei sunt confundăți cu totul în cele lumești și nici nu se pot cugeta la cele cerești. Glasul Mântuitorului Iisus Cristos nu străbate în inima lor; nu provoacă în sânul lor nemulțămire față cu ei înșiși, nu-i chiamă la muncă internă,

la luptă cu răul din ei. Ei nu au dezvoltare intelectuală, și se știe, că organismele cari nu cresc, trebuie să se prăpădească. Așa e legea în natură, și legea aceasta are o egală eficacitate, în lumea fizică tot așa ca în lumea spirituală.

Lumea anorganică e greoaie, nemișcătoare. Fiind liberă de orice influență din afară, ea își conservă ființa în mod nestrămutat. Cu totul alta e însă lumea organică. Ființele viețuitoare se mișcă. Filozoful din vechia Grece, *Heraclit*, spunea, că precum nime nu poate să între de două-ori în una și aceeași apă a râului, fiindcă apa se scurge mereu și totdeauna e alta, așa nu poate nime să existe de două-ori, adică la două termene deosebite, în unul și același corp, în una și aceeași stare. „Corpurile noastre, — zicea el, — sunt ca și râurile. Materia din ele totdeauna se reînnoește, ca apa în râu. Și așa se mișcă și recunoașterea noastră, schimbându-se mereu”.

La o astfel de continuă schimbare a materiei în corp și a sentimentelor în lumea spirituală e foarte greu, ca să nu zicem chiar imposibil, a se ține organismele viețuitoare în echilibru. Viața din ele ori se urcă în sus, ori scade și se coboară. Ori se perfecționează organismele și se desvoltă, ori degenează și slăbesc. Să luăm o plantă, fie oricare. Dându-se o îngrijire mare, deosebită, se va desvolta așa, că nu o mai cunoaștem. Forma, culoarea, mirosul, toate pot să devină cu totul altele. Aceeași se poate constata și la animale. În Anglia sunt prășitori de porumbești, cari în trei ani le schimbă culoarea penelor dupăcum se cere. Iar în 6 ani dau altă formă, atât capului cât și ciocului porumbeștii. Inzeștrăți cu oarecari cunoștințe și jertfă o anumită cantitate de muncă, dau paserii, — și prin urmare și altui animal, — o formă tot mai bună și mai bună. Li nobilitează rassa. Pe când iarăși, dacă e lipsită de îngri-

FOIȘOARĂ.

Insuficiența rațiunii

în materie dogmatică.

De

Constantin Dimian
licențiat în teologie.

Dintre ființele de pe fața pământului numai omul are rațiune. Acesta e darul cel mai minunat, cu care l-a înzestrat Dumnezeu. Cu rațiunea se conduce omul în viață, cu ea se cunoaște pe sine și lucrurile din jurul său, cu ea se ridică peste animalele nerăționale și caută să se înalțe până la ființa supremă: Creatorul său și al întregului univers! Cu rațiunea judecă, își cumpănește faptele și caută să cunoască scopul, pentru care e creat pe lume.

Fără rațiune omul nu s'ar deosebi întru nimic de animale. Ar lucra inconștient și ar trăi într-o indiferență condamnată. N'ar simți niciodată satisfacția lucrului săvârșit. Curiozitatea de a-și îmbogăți mintea cu cunoștințe nouă va fi atrofiată. Știința și descoperirile ei n'ar avea cum să prindă ființă. În fața frumseților din natură ar rămâne indiferent și

nesimțitor. Fără rațiune omul ar fi un adevărat animal.

Nu putem însă înjosi pe omul înzestrat cu un așa dar minunat — cum le place unora — la gradul unui animal rațional particeps, căci el încă dela creație era menit să fie o ființă superioară, să tindă spre perfecție și să se apropie de Creatorul său.

Astfel, fiind omul înzestrat cu rațiune, viața lui întreagă va fi un necentenit zbuicium în pătrunderea și rezolvarea celor mai înalte probleme. Cu deosebire trei din ele: Dumnezeu, natura și omul — dupăcum zice Bacon — au frământat și preocupat mai mult mințile omenești, încă din cele mai vechi timpuri.

Cunoștințele dobândite despre natură au fost aproape sigure, cele despre om mai puțin sigure, și în fine cele despre Dumnezeu și mai puțin sigure.

De unde provine asta?

Multe din cercetările despre natură cad sub simțurile noastre și deci multe din fenomenele ei pot fi supuse experienței și adevărurile câștigate pe calea experienței poartă în sine pecetea certitudinii.

Cercetările cu privire la om sunt

prea puține cari duc pe calea experienței, și deci din cunoștințele câștigate despre om numai puține vor purta marca certitudinii. Și în fine cercetările cu privire la Dumnezeu es afară din sfera experienței, prin urmare cunoștințele despre Dzeu nu se pot dobândi pe calea aceasta. Tot așa noi nu suntem în stare să ne câștigăm cunoștințe despre noțiunile abstracte ca: timp, spațiu, suflet, viața viitoare, etc., căci nici unele nu cad în sfera experienței.

Mijlocul cel mai simplu de a ne dobândi cunoștințele pe calea experienței, ni-l oferă simțurile. Încă cei vechi, sofiștii, ca Protagora, au ajuns la convingerea asta. După ei totul e în mișcare, în prefacere, *panta qei*; nimica nu e, totul devine și în acest flux perpetuu noi avem un singur mijloc de a cunoaște: senzațiunea. Ne-am obicinuit să spunem, că astfel de cunoștințe câștigate cu ajutorul simțurilor sunt sigure, pozitive. Dar judecând mai în fond constatăm, că și ele sunt relative. Spre a ne convinge despre asta, cităm numai următorul pasaj din *Histoire de la philosophie*, de Paul Janet: „Senzațiunea fiind un raport între organele simțurilor și obiectele externe, raportul nu poate fi constant. El variază, dacă

unul din termini se schimbă. Lucrurile sunt deci dupăcum îi apar fiecăruia. Știința nu e valabilă pentru toți. Nu sunt decât opinii deopotrivă justificate pentru fiecare în parte”. Iar dacă ar fi să ne luăm după David Hume, întemeietorul scepticismului modern, ar trebui să ne mărginim la câteva cunoștințe de tot sumare. După el noi nu cunoaștem decât aceea, ce ne pot revela simțurile. Dacă ar fi așa, cum stăm atunci cu adevărurile matematice, cari nu se pot dobândi, nici cu ajutorul pipăitului, nici cu al mirosului, nici cu al altui simț? Dar cu alte cunoștințe? Iar cât privește pe scepticii antici, ei au negat cunoștința oricărui lucru.

Gorgias, sofist vestit, e un ultra sceptic. El își rezumă cercetările sale în 3 propozițiuni: 1. Nu există nimic. 2. Chiar dacă ar exista ceva, noi nu putem cunoaște și 3. Presupunând chiar, că am cunoaște ceva, nu suntem în stare să comunicăm altora.

Pentru stoice nimic nu e real, ce n'ar fi corp. Nimic deci nu există, ce ar putea fi cunoscut în alt mod decât prin simțuri. Asemenea cunoscută e vorba: „scutire est scire” a lui Campanella.

jire, — fie planta, fie animalul, — degenerază, se însălbătăcește. Legea naturii e deci în general următoarea: Sub influința unei culturi corăspunzătoare se perfecționează organismele, iar fără ea — degenerază. Și de o astfel de influință nu e scutit nici omul, atât cu privire la organizația sa fizică, cât și la cea spirituală.

Se grăbesc! Comisiunea școlară a dietei a ținut ședință Mercuri și Joi, și a luat în desbatere proiectele de lege ale contelui Apponyi, prezentate dietei, cu privire la salarizarea învățătorilor. Au fost primite în întregime amândouă. Astăzi ori mâine se va ocupa cu ele comisiunea financiară, iar în cursul săptămânii viitoare se va începe discuția în dietă asupra lor. Deputații naționaliști în astăzi, Vineri, conferență în Budapesta, pentru a-și preciza atitudinea față de proiectul de lege care privește școlile confesionale.

Din protopresbiterate.

Sinodul protopr. din tractul Făgărașului.

Galati, (lângă Făgăraș) 24 Februarie n.

Multe sunt ocupațiunile unui paroh în organizmul bisericii noastre române gr. or. mai ales în timpul, când se încheie un an de muncă și se începe un alt an, pentru a începe iar de la început munca cu nouă experiențe, silinduse omul conștient de chemarea sa, ca munca să-i devie tot mai perfectă, întru prosperarea bisericii, școlii și a neamului românesc.

Superioritatea bisericească impune această parohului, îi impune însă și conștiința, care este judecătorul cel dintâiu întru împlinirea datoriunilor.

„Telgraful Român” a reimprospătat în numărul 13 din anul acesta, curat și în deplină adevăr chemarea preotului, și nu mai puțin și a mireanului în sinoadele noastre protopresbiterale, o corporațiune frumoasă constituțională, compusă din reprezentanți cu carte, ori trebuie deci să cunoască constituționalismul bisericii, așa după cum l-a intenționat nemuritorul Șagun.

O sârbătoare a fost pentru mine, și cred că și pentru ceilalți membrii, sinodul protopresbiterat al tractului Făgăraș, ținut la 22 Februarie a. c. n. în Făgăraș, sub prezidiul protopresbiterului Nicolae Borz a. O sârbătoare de muncă, nu de recreație, căci sinodalitatea a fost temeiul, pe care și-a activat Cristos biserica, și sinodalitatea ne-a rămas nouă moștenire, în care ne putem valida acțiunile după modelul Aceluia, după care avem dreptul a ne numi creștini.

Deși iarnă grea, și viscol cu zăpadă în ziua sinodului, totuși 23 membrii s'au prezentat la sinod.

După invocarea Duhului sfânt, sino-

Dupăcum vedem, suma cunoștințelor câștigate cu ajutorul simțurilor e mărginită, căci foarte puține sunt adevărurile ce le putem câștiga cu ajutorul lor. Soluția acesteia, care reduce cunoștințele omului la simțuri, l-a scandalizat pe Kant așa de tare, încât a zis, că asta nu e soluție, ci mai curând abandonarea rațiunii. Dar chiar cu mult mai înainte de Kant, Heraclit a spus, că simțurile sunt călăuze rele, când sunt puse în serviciul sufletelor lipsite de rațiune.

E bine să precizăm faptul, că cunoștințele, ce ni-le putem câștiga cu ajutorul simțurilor, rămân izolate și n'au nici o importanță pentru om. Să zicem d. e. că prezența unui obiect oarecare va fi semnalată prin pipăit. Ce importanță ar avea acest fapt, — oricât de des s'ar repeta, — dacă noi cu ajutorul rațiunii n'am căutat să facem o legătură între prima și celelalte constatări ulterioare, dacă n'am stabilit legi asupra fenomenului repetat?

Nu mai după ce rațiunea ne-a făcut acest serviciu, putem vorbi de îmbogățirea minții noastre cu un capital oarecare de cunoștințe!

(Va urma).

dul se constituie, alegânduși notar pe membrul mirean Traian Păcală, și membrii pentru verificarea protocolului pe membrii mireni Alexandru Belle și Dr. Ioan Șenchia.

Protopresbiterul i-și cetește apoi raportul general despre activitatea oficiului protopresbiterat, a scaunului protopresbiterat, a comitetului și epitropiei protopresbiterale, în care se oglindează întreaga stare a protopresbiteratului Făgăraș pe terenul bisericesc, școlar și fundațional, un raport lung, dar întreg, în care s'a arătat fidel, cu deosebire partea rea și de îndreptat a afacerilor din tract. Raportul fiind de interes provincial, așa, că toți factorii, ca preoți, învățători, epitropi, etc. de pe sate, bine e ca să-l cunoască, s'a exprimat dorința, să se publice în foaia locală „Țara Oltului”.

Sinodul a luat la cunoștință acest raport, după-ce protopresbiterul a cristalizat cesiunea aruncului pe credincioșii tractului, de doi fileri pe suflet, votați în anul trecut în acel înțeles, că din acest arunc să se plătească și cuota dânsului de 400 coroane, arătând, că acel concluz sinodal nu s'a aprobat de superioritatea bisericească, care în urma rapoartelor din partea dânsului, a aprobat concluzul sinodului din anul trecut numai pentru trebuințele trecutului, iar deschilnit cuota de 400 cor. să se plătească după cum a fost votată aceea în anul 1899, o împrejurare îngreunătoare pentru bisericile tractuale și credincioșii lor, cari n'au fost învățați a plăti aruncu și pentru trebuințele protopresbiteratului, și care aduce cu sine echilibrarea unui budget tractual la an cu venite 2220 coroane și cheltueli 2220 cor., după cum ni s'a cetit aceasta în acest sinod protopresbiterat.

Devenind vacante trei locuri de asesori în scaunul protopresbiterat prin moarte și înrudire (§ 35 st. org.), sinodul cu ședule a ales asesori pe Vincențiu Grama, Nicolae Clonția și George Sglimbea, iar în urma acestei alegeri, devenind vacant locul de defenzor matrimonial și cel de notar, și acestea s'au îndeplinit prin alegere, aclamându-se defenzor dnu Dr. Ioan Șenchia, avocat, și notar al scaunului protopresbiterat Mihail Ganea.

Propunere nouă în chestiunea aruncului pentru trebuințele tractului am voit să fac subsemnatul, și aceasta la dorința celor mai mulți membrii sinodali, dar nu i-s'a dat loc, fiind decisă aceasta prin organele mai superioare bisericești, și astfel ne-am depărtat cu toții, după încheierea acestui sinod la ale noastre ocupațiuni din parohii, cu cugetul curat, să lucrăm tot mai mult în organizmul bisericii naționale române gr. or. pe teren constituțional, te-saurul nostru cel scump, pe care trebuie să-l păstrăm, și pe care trebuie să-l și observăm în sinodalitate.

Nicolau Aron
membru al sinodului.

Din România.

†. **Iacob Lahovari.** Se crede, că astăzi, Vineri, vor sosi la București rămășițele pământești ale regretatului general și ministru de externe al României **Iacob Lahovari**, mort în Paris, în urma unei operațiuni. În cazul acesta apoi înmormântarea se va face Duminecă. Până atunci sicriul va fi așezat în Biserica Albă, din Calea Vctoriei.

Cu privire la înmormântare, conziliul de ministrii a hotărât, ca ultimele dorințe ale decedatului, cuprinse în testamentul său, să fie în totul respectate. Testamentul a fost făcut în Octomvrie 1905 și în el se spune, că în caz de moarte, înmormântarea generalului să se facă fără paradă, fără onoruri, cu serviciu funebru simplu de tot. Înainte de a pleca în străinătate, în Ianuarie 1907, generalul a mai scris ca adaos la testament următoarele:

„Dacă s'ar întâmplă, ca decesul meu să se producă fiind în străinătate, neapărat doresc, ca trupul meu să fie adus spre a fi închis în cavoul familiar, însă dorința mea expresă este, ca să nu fie nici o primire oficială a sicriului meu, nici pompă militară, absolut înmormântarea prescriasă mai sus”.

Ținându-se cont de aceste dorințe ale defunctului, nu vor fi deci la înmormântare funeralii oficiale, și nici armata nu va da salutarile convenite înaltului grad pe care-l avea decedatul, ci numai oficerii superiori vor lua parte la trista ceremonie și la ultimul drum pe care-l va face generalul **Iacob Lahovari**, iubitul și respectatul lor șef.

Coroane vor fi depuse însă pe sicriul defunctului, și anume, din partea conziliului de ministrii, din partea fiecărui ministru în particular, din partea clubului conservator, din partea armatei, etc. etc.

Discursurile vor fi rostite la înmormântare în ordinea următoare: Prim-ministru G. Gr. Cantacuzino; generalul G. Manu; prezidentul camerei române Triandafil; viceprezidentul senatului, general Văcărescu; ministrul de finanțe Tache Ionescu; rectorul universității din București C. C. Dimitrescu-Iași și prefectul județului Covurlui.

Cu privire la îndeplinirea postului de ministru de externe al României se fac următoarele combinațiuni: domnul **Ioan Lahovari**, fratele defunctului, va trece dela departamentul domeniilor la al externelor, iar ministru de domenii va fi numit domnul **Dr. Istrati**, profesor universitar, inspector general al expoziției de astăvară din București.

Părerii greșite

asupra unui document autentic.

Ziarul „Lupta” din Budapesta a publicat în numărul 35 dela 24 Februarie n. un document istoric, un proiect de împăciuire pentru Români, făcându-i întâi următoarea introducere:

„În camera ungară, în diferite rânduri s'au referit deputații noștri români la proiectul de împăciuire pentru Români, pe care guvernul lui Kossuth Lajos îl prezentase dietei din Seghedin în 28 Iulie 1849.

Pe cât ne aducem aminte, acest proiect nu s'a publicat încă până acuma în întregime. Am aflat dară de bine să-l publicăm acum, în o traducere românească făcută în anul 1856, comunicată nouă prin dl. **Iosif Roman** avocat în Oradea-mare”.

Urmează apoi proiectul de pacificare, — așa i-a fost titlul original, — turnat în 18 articole scurte.

Constatăm, că proiectul publicat e autentic, introducerea ce i-o face redacțiunea „Luptei” e însă falsă cu desăvârșire.

Întâi nu e adevărat, că deputații români din dietă s'ar fi provocat cândva la acest proiect de pacificare, pentru că acesta n'a fost prezentat niciodată dietei ungherești dela 1848/49, nici în Pesta, nici în Debrefin, nici în Seghedin. Dietei din Seghedin i-s'a prezentat, și din partea acesteia a fost votat în ședința din 21 Iulie (iar nu 28 Iulie) 1849 un proiect de lege prin care s'au dat drepturi tuturor naționalităților, nu numai Românilor, lege care se începe astfel: „Desvoltarea liberă a tuturor naționalităților locuitoare între hotarele Ungariei se garantează prin următoarele dispozițiuni”, — urmând apoi 16 paragrafi, în cari cu adevărat se cuprind mai multe drepturi pe seama naționalităților nemaghiare din statul ungar, și mai clar stabilite, decât în legea de naționalități dela anul 1868.

La legea aceasta, votată din partea dietei din Seghedin, cum am spus, în 21 Iulie 1849, s'au provocat deputații români, iar nu la proiectul de împăcare publicat în ziarul „Lupta”, care n'a fost compus la cererea Românilor, nici cu concursul lor, ci a fost un fel de înțelegere între emigranții români din principatele (Moldova și Valahia) de o parte, iar de altă parte între **Kossuth Lajos**, guvernorul Ungariei, și guvernul său, prezidat atunci de **Szemere**.

Nașterea acestui proiect de pacificare s'a făcut între următoarele împrejurări: După multe pertractări, cari au avut loc între **Bălcescu** și ministrul ungar de externe, contele **Battyányi**, acesta trimite în 25 Iunie 1849 lui **Bălcescu** un proiect despre concesionile pe cari guvernul ungar le-ar putea acorda Românilor din Ardeal, dacă

aceștia de un armele, ori (dorința lui **Bălcescu**), dacă trec în România, ca să lupte în contra Muscalilor. **Bălcescu** cetind proiectul e văzut, că numai cu atâta cât li-se ofere, Români din Ardeal n'au să fie mulțumiți. A căutat deci să se întâlnească mai de multeori cu contele **Battyányi**, cu **Szemere** (ministru-prezident) și cu **Kossuth**, guvernatorul țării, și rezultatul acestor întrevederi și al stăruințelor lui **Bălcescu** a fost stabilirea unui nou proiect de pacificare a Românilor din Ardeal, legat în 14 Iulie 1849 în Seghedin, între emigranții români **N. Bălcescu** și **Cesar Boljac** de o parte, iar de altă parte între guvernatorul **Kossuth**.

Planul era, și înțelegerea se luase, ca în schimbal drepturilor pe cari guvernul ungar se declară gata a le acorda Românilor, **Iancu** să treacă cu Moții săi și cu toate trupele române din Ardeal în România, cu rangul unui general al armatei maghiare, și acolo să lupte în contra Muscalilor. Nu s'a ales însă nimica din plan, pentru că el a fost croit fără știrea și consentimentul celor în prima linie interesați, **Iancu** și Români din Ardeal, dar și pe altă parte nu peste mult a urmat catastrofa dela Șiria. Proiectul a rămas deci numai proiect, menit să ajungă cândva document istoric. A și ajuns. Documentul publicat în „Lupta” e textul acestui proiect de pacificare.

Nu e adevărat apoi, că proiectul n'ar fi fost publicat până acum în întregime. A fost publicat în textul original francez în cartea lui **Ioan Ghica**, „Amintiri din pribegia dela 1848” pagina 372, e publicat în ungurește la **Iancu Benedek** „Român nemzetiségi törekvések” volumul II. pag. 761, și e publicat în românește în „Cartea de Aur”, de **T. V. Păcățian**, volumul I, pag. 614.

Ziarul „Lupta”, dacă vrea, poate să reproducă aceste îndreptări.

NOUȚĂȚI.

La ședința plenară extraordinară a Conzistorului metropolitan, ținută astăzi la orele 10 a. m. sub prezidiul I. P. S. Sale Domnului Arhiepiscop și Metropolit **Ioan Meșianu** a luat parte P. S. Sa Episcopul Aradului **Ioan I. Fapp**, arhimandritii **Ilarion Pușcariu**, **Filaret Musta**, **Augustin Hamsea** și **Vasile Mangra**, protosincelii **Dr. Eusebiu Roșca** și **Roman Ciorogariu**, protopresbiterul **Mihai Popovici**, asesorii **Matei Voilean**, **Nicolau Ivan** și **Dr. Miron E. Cristea** — iar dintre mireni **Parteniu Cosma**, **Nicolau Zigre**, **Ioan Lăngeru** și secretarul **Dr. Vasile Bologna**.

La orele 1 p. m., când scriem șirele acestea, ședința încă durează.

Maiestatea Sa la Praga. Primarul orașului Praga a primit înștiințare oficială, că Maiestatea Sa Impăratul și Regele **Francisc Iosif I.** va sosi acolo pe la începutul lunii Aprilie. Ziua i-se va comunica mai târziu. Se fac deja pregătiri pentru o primire splendidă.

Dela casa arhidiecezană. Pentru gimnaziul din Brad au intrat următoarele sume: Dela comuna bisericească **Bendorf** 9 cor. 18 fileri, dela com. bis. **Nucet** 7 cor. 48 fil., dela com. biser. **Nadeșul-săsesc** 12 cor., dela com. bis. **Stana** 13 cor. 92 fileri, dela filia **Ciumerna** 7 cor. 30 fileri, dela comuna **Verd** 7 cor. 40 fileri, dela comun. bis. **Apoldul-superior** 26 cor. 96 fileri, dela com. bis. **Benghet** 60 cor. 50 fil. și dela comuna bis. **Aciliu** 35 coroane.

Pentru gimnaziul din Brad direcțiunea institutului de credit și economii „**Cordiana**” din Fofeldea a votat suma de cor. 200.

† **Iosif Cojan**, preot gr. ort. român pensionat în Peștera-Bran, după lungi și îndelungate suferințe în morbul avut, a decedat în 12 Februarie v. (25 Februarie

n. a. c. în al 58-lea an al vieții, al 30-lea al ferii căsătorii, și al 27-lea an de preoție, după împărțirea cu sfințele taine. Rămășițele pământești ale defunctului sau așezat spre vecinica odihnă în cimitierul din comuna Peștera 15/28 Februarie a. c. la 11 ore a. m. Il deplânge soția Maria n. Bratu și fiul Emil Aurel, inginer. Fieci țărâna ușoară și memoria în etern binecuvântată.

Prelegere publică, cu sciopitul konul se va țineă Duminecă seara (3 Martie n.) la orele 5 și jumătate în Casa Națională a „Asociației” din Sibiu (sala festivă). Intrarea liberă.

† **Alexe Frateș**, paroh gr. orient. în Preșmer, după grele suferințe și împărțit cu sfințele taine și-a dat sufletul în mâinile Creatorului în etate de 82 ani și în al 54-lea an al preoției sale. Inmormântarea rămășițelor trupesti s'a făcut Vineri în 16 Februarie v. a. c. la orele p. m. când au fost depuse spre eternă odihnă în cripta familiară din Preșmer.

Abzicerea deputatului Iehlicica. Deputatul național slovac Iehlicica a trimis alegătorilor săi o scrisoare, în care îi anunță, că abzice de mandat. Cauza demisiunii sale se poate căuta în faptul că e bolnăvicios, dar și în șicanele și presiunile făcute asupra lui de către autoritățile sale bisericesti. Astfel rândurile deputatilor naționaliști s'au mai rărit cu unul.

Denumirea dlui Dr. Petru Ionescu. „Renașterea” scrie, că dl Dr. Petru Ionescu, profesor la institutul pedagogic din Caransebeș, a fost denumit funcționar în ministerul de culte din Budapesta și va fi împărțit cu serviciu în secțiunea congruei. Zilele acestea își va ocupa dl Ionescu noul său post.

Testamentul lui Osiris. Testamentul milionarului Osiris, care și-a testat, cum am fost anunțat, toată averea institutului Pasteur, s'a deschis zilele trecute. Institutul Pasteur, a ajuns în posesiunea unei averi de 30 milioane, franci între cari și 4 diamante și o mulțime de mărgăritare de o valoare nespuse de mare.

Contract aprobat. Guvernul a aprobat hotărârea universității săsești privitoare la vinderea pădurilor de pe teritoriul Lotrului, societății pe acții ungare-italiene din Fiume, și a provăzut contractul cu clauzula de aprobare.

Tablouri scumpe. Un miliardar american, Morgan, a cumpărat șapte tablouri originale de ale lui Van Dyck dela familia Kataneo din Genua cu suma fabuloasă de două milioane și jumătate lire. Numai un miliardar își poate permite așa ceva!

Memoria lui Goldoni, autor dramatic, născut înainte cu 200 de ani, a fost frumos sărbătorită pretutindenea în Italia. Goldoni a scris vre-o 180 de comedii. Studiașe întâiu dreptul, apoi a început a să alipi de principalele trupe dramatice, pe seama cărora scria piese teatrale. În Paris i-sa ridicat și desvâlit acum un bust frumos,

Concert. Domnișoara Adela Umling, originară din Sibiu, elevă a doamnei Șarlota Leria din București, va da Vineri, 8 Martie n. la orele 8 seara, un concert în sala dela „Unicum”. Programul se va publica mai târziu.

Naufrași morți. Dintre cei vre-o 15 naufrăși ai vaporului „Berlin”, scăpați cu viață, patru au decedat la câteva zile, în urma ranelor primite și a momentelor de groază prin cari au trecut.

O matronă de peste o sută de ani a murit zilele trecute în Waimar, despre care gazetele germane scriu, că a fost persoana ultimă care a cunoscut personal pe marele poet german Goethe.

Două surori pot fi luate în căsătorie, în Anglia. Camera din Anglia a votat anume zilele trecute un proiect de lege de acest înțeles, dând permisiune văduvului se iee de nevastă pe sora soției decedate.

Descoperiri archeologice. În Egiptul de jos au fost descoperite vase și juvaere de aur de pe vremea lui Ramses II. și a urmașului său. Sunt de mare valoare archeologică, fiindcă sunt lucrări de artă curat egipteană din vremi foarte îndepărtate.

Demonstrații contra Romei în Zagreb. Studenții din Zagreb în număr de vre-o 300 au ținut la universitatea de acolo întrunire de protestare contra deci-

sului papal de a se elimina din biserică lor limba glagolitică. Studenții s'au prezentat apoi în corpore la Dr. Medakovic, prezidentul dietei croate, și i-au comunicat hotărârea luată de studenți, cerându-i ca dietă să steargă din budgetul țării toate subvențiile bisericii, dacă Papa va insista pe lângă decizia sa. Au mai demonstrat apoi și înaintea palatului arhiepiscopului Posilovici, cerând și aici introducerea limbii glagolitice.

Principesa Milena a Muntenegrului e bolnavă de vreme mai lungă. Zilele trecute a sosit la Roma, pentru a se supune unei operațiuni medicale. Princesa e, cum se știe, soacra Regelui Victor Emanuel al Italiei.

Atentat asupra unui profesor de universitate. Din Vârșovia se vestește, că asupra lui Davidov, profesor de universitate și prezidentul societății tinerilor ruși, s'a săvârșit un atentat cu revolverul. Davidov a rămas însă neatins.

Ovații antisemite. Deputatul antisemit Krusevan i s'au făcut în Odessa ovațiuni călduroase, i s'a făcut dar o cruce de aur, și mai multe chipuri sfinte, ear oratorii festivi și-au exprimat dorința, ca să i succedă sărbătoritului să mântue Rusia de jugul evreesc!

Limba română în Basarabia. Ziarul „Basarabia” din Chișinău spune, că acum câteva săptămâni rectorul seminarului a interzis profesorului de limba moldovenească dl Constantinescu predarea cu litere românești și ocuparea cu literatura românească. O deputațiune a elevilor seminarului reclamând la metropolitul Basarabiei și arătând că nu vor putea rosti cuvântările bisericesti, dacă nu vor cunoaște limba românească, iar aceasta nu se poate învăța bine fără literatura românească, metropolitul a dat deslegare, ca limba moldovenească să se predea din nou cu litere românești în paralel însă cu cirilice, intru cât aceasta ar fi necesar.

Ciuma în Asia. În Asia grasează de câțeva vreme ciuma, care i-a proporțiuni tot mai mari, cu deosebire la Djeddah, zilnic se constată câte cinci sau șase cazuri.

Furt de 200.000 dolari. Dintr-o sucursală a tezaurului Statelor Unite în Chicago s'au furat săptămâna trecută 200.000 dolari, fără să se dea de nici o urmă a furilor.

Dreptul electoral pentru femei în Italia. Ministrii Italiei Giolitti și Luzatti au declarat, că nu se împotrivesc să dea deocamdată drept de vot femeilor la alegerile comunale și în județe. Dela rezultate va atârna apoi acordarea și a votului pentru alegerile la cameră și senat.

La fondul „Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace”, au mai dăruit Augustin Cupșe, ales paroh în Cupșeni și soția sa Elvira n. Gărbacea (Brănești), 10 cor., alesul paroh în Cristian, Ioan Popa și soția sa Alexandrina n. Nicolescu din Meșterheza drept răscumpărare a feliicitărilor din prilegiul căsătoriei lor, 6 cor., parohul Irimie Iliescu din Stremți, soția sa Emilia n. Barțiu și copiii lor Ionel, Cornel, Victor, Valeria, Emilia și Irimie, fiecare câte 20 fileri, Simeon Stoicoa, medic în Abrud și soția sa Letiția n. Șilulțiu, 4 cor. și parohul Nicolae Dobrotă, directorul băncii „Mărgineana” din Poiana 1 cor.

Un domr, care face politică în cârcimă. În strada Molnár din Budapesta se află cârcima lui Rácsky. Aici își dă întâlnire zilnic o societate de oameni inteligenți, discutând întâmplările de peste zi. În 26 Ianuarie a. c. s'a amestecat în această societate și Vaszy György, odinioară George Văsiu din Sășăuș de pe Țara-Hărtibaciului, absolvent al gimnaziului de stat din Sibiu, astăzi funcționar la magistratul din Budapesta. Dl Vaszy György, ca mare kossuthist a contrariat pe ceilalți conmeseni, făcând discuția în raport cu halbele de bere, tot mai pasionată. Când i-a părut cârcimarului Rácsky, că o păruială între dor ni e inevitabilă, a luat pe dl Vaszy György din Sășăuș pe subsoari și cu soacra cu tot l-a dat afară. Operațiunea aceasta de sine înțeles n'a decurs tocmăi neted, ci însoțită de câteva ghionturi. Dl Vaszy György a improcusuat pe cârcimarul Rácsky pentru vătămarea de onoare. Procesul s'a pertractat — după cum spun zările din capitală — înaintea judecătoriei de acolo în zilele aceste. Cărcimarul a ridicat și el acuză în contra oaspelui nechemat pentru că i-ar fi zis „va gabund”. Judecătoria a constatat, că ambii s'au ofenzat reciproc, în urmare i-a absolvat împrumutul, condamnându-i la suportarea speselor de proces. Dl Vaszy

György nemulțămît cu ghionturile primite și cu sentința judecătoriei, a dat recurs în contra acesteia. Așa sa tractează prietini.

Aviz. Atragem atențiunea cetitorilor nostri asupra anunțului de pe pag. IV. a firmei Ioan Petrasu. (La „Croitoria universală”), și îi îndemnăm să o spriginească fiind firmă românească și în o stradă principală a Sibiului, strada Cisnădiei.

Viață socială.

Concert în Alba-Iulia. Inteligența română din Alba-Iulia și corul reuniunii de lectură și cântări a economilor și meseriașilor, aranjează Joi în 8 Martie st. n. a. c. cu concursul Dlui Octavian Murășan și al muzicii militare a reg. 31. de infanterie, un concert urmat de dans în sala cea mare a „Redutel Orășanești.” (Din promenadă) în favorul Reuniunii. Inceputul concertului la 8 ore seara, (sfârșitul la 10 ore.) Prețul de intrare: Loc I. 3 cor., loc II. 2 cor., loc III. 1 cor. 60 fil. loc de stat 1 cor. loc în galerie 2 cor. Suprasolviri să primesc cu mulțămîtă și cuită pe cale jurnalistică. Bilete de intrare se pot căpăta la Librăria Schăser și seara la oasă.

Petrecere în Brad. Meseriașii Români din Brad invită la Petrecerea cu joc ce se va țineă Sâmbătă la 9 Martie st. n. 1007. în Hotelul „Central”. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: a) de familie 2 cor. b) de persoană 1 cor. Venitul e destinat pentru sporirea fondului de ajutorare a învățăcelilor de meseriași români. Supresolvirile și contribuiriile se vor cuită publice.

Convocare

la a III-a adunare generală ordinară a „Reuniunii I de înmormântare a locuitorilor Români gr. or. din Brad”, ce se va țineă la 10 Martie 1907 st. n., Duminecă după eșirea din slujba bisericască, la 11^{1/2} ore a. m. în sala școlii populare române gr. or. din Brad.

Sunt rugați a se prezentă la adunare toți membrii.

Obiectele adunării sunt:

1. Deschiderea adunării prin director.
2. Constatarea membrilor prezenți (conform §. 30).
3. Raportul general al consiliului pe anul 1906.
4. Raportul cassariului.
5. Raportul comisiei de supra-vechere.
6. Aleger a unei comisii pentru cenzurarea raportului general.
7. Absolvarea comitetului și cassariului pe anul 1906.
8. Alegerea a) directorului, b) a membrilor în direcțiune, c) a cassariului și notariului, d) și a comisiei de supraveghere, pe noul period de trei ani 1907—1909 amăs. §§. 31 și 38.
9. Modificarea §-lui 4 pentru de a putea înființa filii în comunele învecinate cu Bradul.
10. Eventuale propuneri.

Din ședința comitetului dela 24 Februarie 1907.

Vasile Boneu
director.

Sabin Iule
notar.

ECONOMIE.

Pentru prășitorii de vite.

(Împrumuturi ieftine)

Cum la târgul de vite de prășilă, ce se va țineă la 26 și 27 Martie n. din partea comitatului Sibiu, în Sibiu, se pot cumpără vite de soiul ales, atragem luarea a mințe a economilor noștri asupra acestui târg și le punem totodată în vedere, că subsemnatul comitet central acoradă (dă) pentru cumpărătorii împrumuturi potrivite pe lângă obligațiune și cu 2 venți, împrumuturi replătibile în 4 rate semestrale și cu 5% interese. Cumpărătorii are se arete comitetului numele vânzătorului și soiul vitei de cumpărat.

În același timp vestim, că comitetul central în scopul dăruirii membrilor Reuniunii din Gurăului. cumpără o vitea de rassă curată „Pinzgau” cu vârsta dela 6—8 săptămâni și cu preț convenabil.

Sibiu, 25 Februarie n. 1907.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.

Pantaleon Lucaș,
prezident.

Vic. Tordășianu
secretar.

Poșta ultimă.

Pactul cu Austria.

Mercuri prim-ministrul *Wekerle* a plecat la Viena, însoțit de ministrii *Kossuth* și *Darányi*. Sara la orele 9 au ținut conzultare, în Viena, împreună cu ministrul *Zichy Aladár*. Eri, Joi, ministrul-prezident *Wekerle* a început apoi pertractările cu baronul *Beck*, prim-ministrul austriac, cari au ținut dela orele 11 până la ora 1. Sosind acasă, în palatul unguresc din Viena, *Wekerle* a ținut de nou conferență cu ministrii *Kossuth* și *Darányi*. Se crede, că pertractările nu vor putea fi terminate în curând, și că va trebui să se țină și câteva conzilii de Coroană, pentru ca să se poată ajunge la înțelegere în chestia pactului. Guvernul austriac vrea compromis pe cel puțin 20 de ani.

Cărți și reviste.

Vatra școlară, revistă pedagogică, redactor responsabil Dr. *Petru Șpan*. Anul I Nr. 2 cuprinde: Un cuvânt la ancheta învățătorilor, de Dr. P. Șpan. Metodica limbii maghiare în școlile noastre populare, de V. Stan. Ordinea în școală, de N. Simulescu. Lecțiunea practică din limba română, de C. Popa. Intrunirea învățătorilor în anchetă. Dare de seamă. Informațiuni. Abonament: pe an 6 cor. în patrie, 8 cor. în străinătate. Administrația: Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 30.

Teatru.

Sâmbătă: *Der Hund von Baskerville*, comedie.

Din public.†)

Mulțămîtă publică.

Comitetul aranjator al petrecerii cu joc din 14 cert. st. r. exprimă mulțămîtă prin aceasta suprasolvitorilor marinimoși, cari au contribuit în mare parte la succesul material bun al petrecerii.

Suprasolvirile au încurs dupăcum urmează: I. P. S. Sa Ioan Meșianu 20 cor., P. C. S. Dr. Ilar Pușcaru 5 cor., fam. Streulea 5 cor., doamna Sab. Brote 2 cor., Nicolae Todea 2 cor., Dr. Victor Bontescu, Dr. Tib. Brediceanu, Vas. Gămulea, fiecare câte 8 cor., Dr. L. Borcia 48 cor., Iuliu Popescu 10 cor., doamna Ioan Moldovan 5 cor., Dr. Ilie Deu 4 cor., Dr. Vict. Păcală 3 cor., Victor Pop 1 cor., O. Șteflea 2 cor., Em. Comșa 5 cor., Nic. Cristea 2 cor. Ars. Bunea 4 cor., Dr. I. Fruma 5 cor., E. Vancu 5 cor., P. Cotoș 2 coroane, general Ioan Mihălțan 10 cor., Ioan Sociu 1 cor., Tim. Popovici 1 cor., dna Elena Petrasu 5 cor. Școala de menaj 10 cor., căp. Dtru. Herbay 8 coroane, locțen. Ioan Sara 1 cor., Dr. Ilie Iancu 5 cor., Iuliu Petriș 5 cor., N. N. 3 cor., Ioan Zaharie 5 cor., R. Ardelea 2 cor., Dr. Nic. Balan 20 cor., Const. Pop 3 coroane, Dr. Zen. Gheaja 2 cor., Basil Perța 2 cor.

Suma totală încursă după d-tragerăa speselor avute se va trimite gimnaziului din Brad.

Sibiu, 27 Februarie n. 1907.

Comitetul aranjator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacțiunea nu primește răspunderea.

Mamele cari alăptează

se simt adese-ori foarte obosite, chiar în timpul acela când mai cu seamă ar trebui să fie puternice și sănătoase ca să și poată împlini datorințele de mamă. Pentru dânsese cu deosebire, este „Emulsion”-ul lui Scott un mijloc foarte bun de nutrire și întărire, care constă din cel mai fin oleu de pește cu var și natron-hypophosphit și deocaree „Emulsion”-ul lui Scott are gust bun și se mistue ușor, produce apetit și de a mai bun remediu de a însănătoși și de a întări mamele tinere. „Emulsion”-ul lui Scott are un efect mult mai mare ca oleul simplu de pește. IV 2523—4

Pescarul cu batogul cel mare este dovada pentru adevărata procedură a lui Scott.

Trimițându-se 75 fileri în mărci postale, și amintind de jurnalul acesta se trimite sticle de probă franco de cătră:

Dr. EMIL BUDAI, „Stadtpotheke” BUDAPEST, IV., Váci-uteza 34/50.

Prețul sticlei originale: cor. 250. Se capătă în toate farmaciile.

„La Croitoria universală“

Ioan Petrașcu

strada Cisnădiei Nr. 32 SIBIIU strada Cisnădiei Nr. 32

Subscrisul îmi iau voe a aduce la cunoștința onoratului public, că cu 1 Martie a. e., a trecut în posesiunea mea, prin cumpărare

Prăvălia de uniformare

(J. Öszy)

din strada Cisnădiei Nr. 32. Deci mă aflu în plăcuta poziție de a servi onoratului public cu tot felul de lucruri trebuincioase și cu prețuri reduse, și anume, pentru civili: **gulere, manjete, cravate, cămeși de iarnă și de vară, umbrele (ploiere), batiste, ciorapi, mănuși, etc.**; iar pentru militari: **chipiuri, gulere, port-epee, pinteni, săbii, mănuși de toate categoriile, diferite șinoare, bumbi pentru manjete și pept, și tot felul de bumbi pentru diferite uniforme, etc. etc.**

Tot în acest local primesc tot felul de comande pentru

haine civile și militare,

cari le pregătesc după cele mai moderne cerințe, în croitoria mea. Asemenea confecționez **reverenzi** și tot felul de **ornate bisericesti**, precum și **jachete** pentru dame.

La cerere de urgență pot liferă un costum în timp de 24 ore.

Comande se pot face și prin postă.

Rugând onoratul public pentru binevoitorul sprigin, și asigurându-l de un serviciu satisfăcător, semnez

[51] 1-5

cu toată stima:

Ioan Petrașcu.

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

Turnătorii de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

ANTONIU NOVOTNY

in Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, cum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe lângă garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în orice parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o latură, fiind astfel mântuite de crepare. Cu deosebire sunt recomandate (119) 11-41

Clopotele găurite

o invențiune proprie și premiată în mai multe rânduri. Aceste clopote, cari sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri ca figura S, au ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrație mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, astfel că un clopot patentat de 327 kg., este egal în ton cu unul de 461 kg turnat după sistemul vechiu. — Mai departe se recomandă pentru facerea de scaune de fier bătut, de sine stătătoare, pentru preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fier bătut, ca și spre turnarea de toace de metal. Prețcuranturi ilustrate gratis.

Explicarea Evangeliilor duminicale

și ale

Sărbătorilor împărătești

de

Simeon Popescu,

Protopresbiter-Profesor.

Tiparul și editura

TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE

in Sibiiu-Nagyszeben.

Prețul broșat 3 coroane + porto 20 filei.

Requisite de scris se pot procura de la **Librăria arhidiecezană**

Publicațiune.

Urcându-se în continuu prețul materialului brut, subscrișii sunt siliți a aduce la cunoștința onoratului public, că de azi încolo și prețurile lucrărilor de lăcătușerie vor trebui în proporție urcate.

Totdeodată subscrișii își iau voe a observa, că la acele zidiri nouă și adaptări, la cari ferecăturile ușilor și ferestrelor vor fi executate de măsari, sau de lăcătuși neconcesionați, nu vor întreprinde nici un lucru ce se ține de branșa lor.

Se mai aduce la cunoștință, că pentru conturile trimise, la caz că nu sunt achitate prompt, vom compută fiecare câte 6% și anume începând după 30 de zile dela datul contului. [48] 2-3

Sibiiu, în 21 Februarie 1907.

Cu deosebită stimă:

Măestrii lăcătuși din Sibiiu.

Viță de vie nobilitată.

Ca și în anii trecuți așa și acum

Prima plantațiune de viță nobilitată de pe Târnave

Prop: Fr. Caspari, Mediaș 44, (Transilvania) a fost mungera în întreaga țară, care a liferat mușterilor săi cele mai sănătoase și mai curate sorte de viță de vie nobilitată. Dar și în viitor numai dela această firmă se pot procura cele mai variate sorte de viță nobilă, pentru vin de masă, desert etc. — prin a căror plantare și producere proprietarul viilor a obținut rezultatele cele mai frumoase.

Catalog ilustrat cu multe scrisori de mulțumită și recunoștință se trimite la cerere gratis și franco. [253] 33-40

Frumosul roman

DUȘMĂNIE

de

Vasile E. Moldovan

costă 60 fileri.

Librăria arhidiecezană.

Croitoria Gustav Stasney

din Sibiiu strada Baier Nr. 2.

aduce la cunoștință preonoratului cler ortodox român, precum și domnilor candidați de preoție că confecționează

Reverenzi, Ornate bisericesti

precum și tot felul de **haine bărbătești**, pe lângă prețurile cele mai moderate.

Pentru serviciul solid și prompt garantează firma, care se află de 60 ani.

Sibiiu, în Februarie 1907.

Cu deosebită stimă:

Gustav Stasney

[52] 1-

croitor.

La **Librăria arhidiecezană** din Sibiiu (Nagyszeben) află aplicat

o calfă

care pe lângă limba română să cunoască și limba maghiară și germană, preferiți vor fi aceia cari cunosc afacerile de librărie

Tot aici se primește și un **practicant**

cu cel puțin 2 clase gimnaziale sau reale.

Biblioteca religioasă

— a „Telegrafului Român“

Sfinții:

1. Vasile cel mare 20 fil.
2. Marele Mucenic George . 30 "
3. Apostolii Petru și Pavel . 30 "
4. Marele Mucenic Dimitrie și Sfinții Marii Impărați Constantin și Elena 30 "

Ediție populară, alcătuită după „Viața Sfinților“, tipărită în București la 1835, de Simeon Popescu, protopresbiter. Sibiiu 1906. Tiparul TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE, de unde se pot procura.

Dela Librăria arhidiecezană din Sibiiu (Nagyszeben) se pot procura

Cuvântări liturgice

de arhimandritul Nicodem Munteanu cu prețul de 1 cor. 50 fil., plus 10 fil. porto.

IN 6 ZILE LA AMERICA

Transport de persoane

in

Canada și Argentina.

Cereți clarificări.

E de ajuns carte postală.

Răspundem în românește.

Falk et Comp.

Secția românească.

Hamburg

Strada Raboisen Nr. 30.

257 19-26